

אופק חדרה

הדלקת הנר	יציאת השבת	רבינו תם
18:14	19:18	19:56
18:24	19:13	19:57

הבית שלך גם לי לא היה נראה שאתה בפרשה, אבל מן השמים שלחו אותי אל הכתובת שלך. **הקב"ה לא טועה בכתובת...**
ואז סיפר לו בעל הבית: "דע לך שעד אתמול באמת לא הייתי בפרשה. אם היית שואל אותי עד אתמול למה הקב"ה שלח אותך לכתובת שלי, באמת שלא היתה לי תשובה. אבל לקב"ה, כפי שאמרת, אין טעויות בכתובת. בדיוק אתמול הסתיים בבית המשפט משפט ארוך שנמשך במשך שנים, אודות ירושה מסוימת, בסך כמה מיליוני דולר. רק אני ואשתי יודעים עליה, ואפילו הילדים שלי לא יודעים על כך כלום. ובדיוק ביום למחרת אתה מופיע ומבקש מיליון דולר...
"רק הקב"ה היה יכול לדעת שבדיוק לפני שהגעת אלי נולדה אצלי האפשרות לעזור לך בתרומה שבקשתי". סיים הלה את דבריו, תוך שהוא מוציא פנקס צ'קים וכותב צ'ק על סך מיליון דולר...
כך "סגר" הרב סורוצקין את חובותיו, ושילם לכולם את המגיע להם.

יהודי שחי עם אמונה, שחי עם הקב"ה - הקב"ה פורש עליו את כנפיו ומרעיף עליו ישועות גדולות.

יש משפחה באשקלון ממוצא תוניסאי. הבן הגדול נסע לארצות הברית ופתח שם חברה לשערים אלקטרוניים. הוא ראה ברכה בעמלו, החברה גדלה ויחד איתה גם ההכנסות גדלו... בעיקבות זאת הוא הציע לאחיו השני להצטרף אליו ולהיות שותף בעסק המשגשג. החברה גדלה והתפתחה ואז הזמינו גם את האח השלישי...

כדרכם של בני עדות המזרח, יש לבני המשפחה הזו חיבה לדת ולמסורת. אך שלושת האחים שהיגרו לארצות הברית היו שקועים בעסקים עד מעל הצוואר, והדבר גרם להם להתרחק מהמסורת.

יום אחד, אברך בן תורה הזמין אצלם שער אלקטרוני לחצר ביתו. האח הגדול הגיע לבדוק את השטח. באותה עת שהתה בבית אחותו של האברך. בעל המפעל פנה לאברך, ספק בצחוק ספק ברצינות: "אולי אתה משדך לי את אחותך?"...

האברך הביט עליו בתימהון ואמר: "אתה רציני? זו בחורה חרדית שמירת תורה ומצוות. היא רוצה להינשא לבן תורה ולהקים בית של תורה". והוסיף: "אומנם אחותי לא מתאימה לך. אבל יש לי רעיון בשבילך: יש לנו שכנים, משפחה יהודית אמריקאית, יש להם בת טובה. אם אתה רוצה - אני מוכן להציע".

הבחור הביע את הסכמתו, האברך הציע - והשידוך יצא לדרך. לאחר שהתארסו הוא קנה לארוסתו טבעת יהלום בעשרים אלף דולר.

בתחילת שנת תשפ"ד, לקראת החגים, נסע הבחור עם ארוסתו לארץ, כדי לערוך היכרות עם הוריו באשקלון. כשההורים ראו אותה לראשונה הם התאכזבו, כי ציפו שבנם ייקח בחורה מסורתית יותר.

הבחורה שהתה עם הבחור בבית הוריו באשקלון. היא שמעה שבשמחת תורה תתקיים מסיבה ב'נובה', לא הרחק מאשקלון, והציעה לבחור לנסוע יחד לבלות שם. אמר לה: "אני ממשפחה תוניסאית, אני לא יכול להרשות לעצמי לנסוע לבלות בשמחת תורה, אני חייב להישאר עם הורי באשקלון. אבל אם את רוצה ללכת - תלכי".

יש לה דוד שגר בישראל. היא התקשרה לדוד שלה והציעה לו לנסוע יחד ל'נובה'. ואז קרה מה שקרה - בבוקר שמחת תורה פרצו אלפי מחבלים מעזה לישראל וטבחו מאות ממשתתפי המסיבה ב'נובה'. הדוד שלה נרצח, היא עצמה נפצעה. היא מרחה על גופה מהדם של דוד שלה, וכשהתקרבו המחבלים היא עשתה עצמה כמתה וניצלה בניסי נים.

הארוס שלה היה מזועזע. חשב בליבו: 'מזל שלא התפתייתי ללכת איתה, בזכות שעמדתי בניסיון - ניצלתי'. האירוע טילטל את נפשו: "אם ה' שמר עלי, איך אני מרשה לעצמי לעבור עבירות? אני חייב להתחזק ולהתקרב לה'".

השניים חזרו לארצות הברית. הוא התחיל ללכת לשיחות ולשיעורי תורה. עם הזמן הוא התחבר לדרך הנגמרה והתחיל ללמוד חצי יום. הוא הודיע על כך לאחיו: "החלטתי להקדיש חצי יום ללימוד תורה".

הם היו המומים, אך לא היה להם מה לומר, שהרי הוא המייסד והבעלים של העסק והם רק שותפים זוטרים שלו.

הוא כל כך נהנה מהלימוד עד שהחליט להקדיש את כל היום ללימוד. הוא הודיע לאחיו: "אתם תמשיכו לנהל את העסק, ואני אצמצם את חלקי בשותפות".

"כנשר יעיר קינו על גוזליו ירחף" (לב, יא)

עיון בדברי רש"י בפסוקנו מגלה עד כמה רבו רחמיו וחסדיו של ה' יתברך עלינו.

'כנשר יעיר קינו - נהגם ברחמים ובחמלה, כנשר הזה רחמני על בניו ואינו נכנס לקינו פתאום עד שהוא מקשקש ומטרף על בניו בכנפיו בין אילן לאילן, וכו'.

'על גוזליו ירחף - אינו מכביד עצמו עליהם, אלא מחופף, נוגע ואינו נוגע, וכו'.

'יפרוס כנפיו יקחהו - כשאל ליטלן ממקום למקום, אינו נוטלן ברגליו כשאר עופות, לפי ששאר עופות יראים מן הנשר שהוא מגביה לעוף, ופורח עליהם, לפיכך נושאן ברגליו מפני הנשר, אבל הנשר אינו ירא אלא מן החץ, לפיכך נושאן על כנפיו, אומר מוטב שיכנס החץ בי, ולא יכנס בני. אף הקב"ה ואשא אתכם על כנפי נשרים, וכו'.

אח, איזו רחמנות! הנהגתו של הקב"ה עם בניו משולה לנשר המטפל בגוזליו, כשהוא מספק להם בעדינות ובחמלה את כל צרכיהם באופן הטוב ביותר.

אחד הביטויים להנהגה הניסית של בורא עולם מתמקד ב'קן' שהוא דואג להמציא לכל אדם ואדם. מעולם לא שמענו על אברך שהתחתן וגר באוהל... ולא לשווא אמר האדמו"ר מסאטמר, שאחד מן הניסים של הדור החדש, אשר קם לאחר השואה, הוא - שכולם מוצאים דירה, מבלי שאף אחד יכול להסביר זאת.

אב לשבע אחת השיא את ביתו הצעירה, וביום השבע ברכות האחרון שלה ביקש לשאת דברים. הציבור כולו היטה את אוזנו. לא איש דברים היה אותו אב, ועד כה מעולם לא דיבר בכל השמחות שערך. בשתיקה שהשתררה במקום נשמע היטב קולו הברור:

"מורי ורבותיי, רוצה אני לומר לכם שחיתנתי שבע בנות - והקב"ה בכלל לא עזר לי..."

השתיקה העמיקה שבעתיים. הכל הביטו בחמלה ביהודי - נראה שנסתתרה עליו בינתו... לא פשוט לחתן שבע בנות... ככל הנראה העול הכבד שיבש את דעתו עד שהוא נזקק כעת לטיפול נפשי... המחנות נבהל, והחתן עצמו החוויר כסיד... מה זה היה לאביה של אשתו הצעירה?!

או אז המשיך האב ואמר: "הקדוש ברוך הוא לא עזר לי, אלא הוא עשה את הכל - אני לא נקפתי אצבע... הוא הביא לי הביתה את השידוך, את השמחה, את הברכה, את הישועה, את ה-כ-ל... אני לא עשיתי מאומה..."

אם נשכיל לזכור את הדברים הללו בכל שלב בחיינו, ובפרט בשלב נישואי הילדים המזיר שינה מעיניהם של הורים רבים - נוכל להסיר את שק הדאגות הכבד מעל שכמנו - מה לנו לחשוש ולפחד, כאשר בורא העולם בכבודו בעצמו מרחף כנשר מעל קן ביתנו, ודואג עבורנו ועבור צאצאיו לטוב ביותר?!

מצאיות שבה הקב"ה לוקח אדם על כנפי נשרים לעבר מחוז חפצו, אינה רק תיאור ציור, אלא מצאיות ניסית שמתרשט בהשגחה פרטית מופלאה גם בימינו!

בתקופה מסוימת היו לרבי שלום בער סורוצקין שליט"א חובות גדולים מאוד. הגירעון לא איפשר לו לשלם משכורות לעובדים ומילואות לאברכים. הוא נסע לחו"ל פעם ועוד פעם, ביקר בכל הכתובות, ואחרי הכל היה חסר לו עוד מיליון דולר לסגור את החובות.

הוא עילעל בפניקסו ומצא שם כתובת של אדם שאף פעם לא היה אצלו, ואף אינו מכיר אותו. דא עקא, אותו אדם גר במרחק של ארבע שעות נסיעה לכל כיוון, והוא הסתפק מאוד האם כדאי לו לעשות את המאמץ והטירחה, להגיע לאדם שהוא לא מכיר, שכמה כבר ייתן לו?

לבסוף החליט לעשות את ההשתדלות. כשהגיע לכתובת, ראה לפניו בנין רגיל, לא וילה. "אדם שאני רוצה לבקש ממנו תרומה בסדר גודל של כמיליון דולר לא גר בבנין רגיל, גם לא בוילה, אלא באחוזה..." היררה לעצמו, ודפק בדלת.

בעל הבית פתח והכניס אותו פנימה, והרב סורוצקין סיפר לו על תלמודי התורה שלו, על הישיבות שלו, על הכוללים שלו, הראה לו תמונות, וסיפר לו שהוא זקוק לתרומה של מיליון דולר לכיסוי גירעונות.

בעל הבית פרץ בצחוק: "ממני אתה מבקש מיליון דולר? אני כלל לא בפרשה, לא מתקרב לסכומים כאלו..."
השיב לו הרב סורוצקין "אומר לך את האמת! על פי מראה

הפכות

הלכות יום כיפור

- מצווה להרבות באכילה ושתייה בערב יום הכפורים וכן דרשו חז"ל ועיניתם את נפשתיכם בתשעה לחודש בערב. וכי בתשעה לחודש מתענים והלא בעשירי מתענים, אלא לומר שכל האוכל ושותה מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי ועיקר מצוות האכילה ושתייה היא ביום של ערב יום הכפורים, ולא בלילה. ואף הנשים חייבות במצוות אכילה ושתייה בערב יום הכפורים.

- עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים מכפר, עד שיפייס את חבירו.

- מנהג יפה לטבול בערב יום הכפורים במקווה טהרה.

- יום הכפורים לילו כיומו לכל דבר, אסור במלאכה, ובאכילה ושתייה, וכן אסור בסיכה ורחיצה נעילת הסנדל ותשמיש המיטה.

- חולה שהוזהר מרופא שלא יצום, פן יכבד חוליו ויבוא לידי סכנה, ואפילו אם החולה אומר שאינו צריך לאכול, אין לו להתענות אלא יאכל וישתה פחות פחות מכשיעור, ובמקום חשש ספק סכנה, אסור לו להחמיר על עצמו ולהתענות.

- בהבדלת מוצאי יום הכפורים על הכוס, אין מברכים "בורא מאורי האש" אלא רק על אור ששבת, ולא על אור שהוציאוהו עתה על יד גפרור וכיוצא בזה.

הלכות סוכות

- מצות עשה מן התורה לשבת בסוכה שנאמר "בסוכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת". ונכון שכאשר באים לקיים מצות סוכה בלילה הראשון של החג שיכוונו שיושבים בסוכה זכר לענני כבוד שהקיפם הקב"ה בזמן יציאת מצרים.

- מן התורה צריך שהיו לסוכה 3 דפנות לפחות.

- דופן ההולכת ובאה ברוח מצויה. פסולה. ואפילו שאין הדופן תיפול מהרוח אלא רק מתנדנדת פסולה.

- הסוכה צריכה להיות תחת כיפת השמיים ואם עשאה תחת תיקרה או אילן פסולה.

- כיצד מצות ישיבה בסוכה? אוכל ושותה וישן ומטייל ודר בסוכה כל 7 ימים בין ביום ובין בלילה.

- אישה פטורה ממצות סוכה. (לוקט מ'תורת המועדים')

פנינים

כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו (לב, ט)

פירש רבי משה מקוברין זצ"ל: חוט דק וקל וחומר אם הוא פגום, לא יכול למשוך כלום. הוא יקרע מיד. אולם כשלוקחים כמה חוטים ושוזרים מהם חבל, גם אם החוטים דקים, וגם אם יש ביניהם חוט פגום - יש בכוחו של החבל הזה למשוך קרוניות גדולות.

עם ישראל הוא "חלקו" של ה' בעולם.

האנשים הפחותים שבעם ישראל הם בחינת "יעקב", לשון עקב. אומרת התורה הקדושה: כאשר עם ישראל מלוכד ומחויבר ביחד, והריהם בבחינת "חבל" - גם הפחותים שבהם משתבצים בתוך הכלל, ולא רואים את הפגם שלהם.

בכוחות משותפים הם "מושכים" קידוש ה' בעולם, כמו חבל שיש לו כח למשוך, וכך הם זוכים לניסים ולסיעתא דשמיא.

(שש באמרתך)

הבחורה ראתה את הארוס שלה משתנה לנגד עיניה. היא התארכה עם בחור חילוני וקיבלה בחור ישיבה... אמרה לו: "אנחנו לא מתאימים". השיב לה: "את צודקת"... הם החליטו להיפרד. זמן קצר לאחר מכן הוא נכנס ללמוד בישיבה.

ואת מי הוא פגש בישיבה? את האברך שהזמין אצלו שער אלקטרוני. הוא רצה שהאברך יציע לו את אחותו, ובמקום זה הציע לו את בת השכנים, שאיתה התארס ולבסוף ביטלו את השידוך... האברך התחיל ללמוד איתו חברותא. הוא התפעל מהרצינות שלו, מרמת הלימוד שלו ומהיראת שמיים שלו. לא חלף זמן רב עד שהוא הציע לו את אחותו... השניים התחתנו ובנו יחד את ביתם, בית של תורה.

הקב"ה, מסובב הסיבות, מסובב ומגלגל את חייו של האדם כפי מה שהאדם מבקש ומכין לעצמו. וכשאדם משכיל לנצל את ההתעוררות שלו ולא מבזבז אותה ונותן לה ללכת לאיבוד - הוא זוכה לסיעתא דשמיא נפלאה, וכל אשר יעשה - ה' מצליח בידו. (עלינו לשבח/ברכי נפשי/שש באמרתך)

יום הכיפורים

יום כיפור הוא מקווה טהרה

בחור ניגש למשגיח של ישיבת לייקווד ואמר לו שהוא תמיד חושב מחשבות רעות, ואינו מצליח להתגבר על כך. "כעת מגיע יום כיפור, ואני מרגיש פשוט רע עם כך. איך אחשוב מחשבות רעות ביום הקדוש? האם עדיף שאקח כדור שינה ואישן כל היום, וכך לא אתפלל, אבל ארוויח שאני צם ללא מחשבות רעות, או שעדיף שאתפלל אפילו שאני יודע שאיני מסוגל להתגבר על אותן מחשבות?"

"תתפלל!" הורה המשגיח.

"ומה עם המחשבות הרעות?" היקשה הבחור.

השיב המשגיח: "יום כיפור הוא מקווה, ומקווה מטהר טמאים!"

מי שמתפלל ביום כיפור בכל הלב וזועק: ריבונו של עולם, אני מבקש שתטהר ותרום אותי ותעזור לי לשוב בתשובה, תהיה לו סיעתא דשמיא מיוחדת להתעורר. זה הכח של יום כיפור, כמו שאמר רבי עקיבא (יומא ח, ט): "מה מקווה מטהר את הטמאים, אף הקב"ה מטהר את ישראל".

לכל אדם יש כח לטהר את הנפש שלו, ולכן הוא צריך לדעת שעיקר ניסיון היצר הוא לטמא ולהכשיל אותו, ובזה צריך להיזהר ביותר. הדבר הראשון שכל בחור מקולקל עושה הוא: דיבור בסגנון רחובי וניבול פה ללא כל סיבה, מפני שהיצר הרע מטמא אותו בטומאה נוספת כדי שלא ישוב בתשובה.

עיקר המלחמה היא בנקודה של טהרת הלב, ה"סור מרע". כל אחד יודע במה הוא פגום, ולכן הוא צריך לבקש ולהתפלל על כך, ולקבל על עצמו להתקדם אפילו במשהו ולהשתדל למעט באותו דבר או אפילו לבטל אותו לגמרי, כל אחד לפי עניינו, ומי שעובד גם על החלק של "סור מרע" וגם על החלק של "עשה טוב", הוא שזוכה ל"ש" עולמות.

מעשה באברך שבכולל שבו הוא לומד עורך אירגון להחדרת "שמירת הלשון" מבחן חודשי בספר "חפץ חיים", ומי שמצליח בו בהגרלה על סכום של חמש מאות שקל, ובהגרלה משתתפים כל הנבחנים מרחבי הארץ.

והנה אירע דבר פלא: אחד מהאברכים זכה בהגרלה במשך שלושה חודשים ברציפות!

ניגש אליו ראש הכולל ושאל: "אולי תגלה לי את הסוד, איך זה שלוש פעמים ברציפות אתה עולה בהגרלה?"

"אני מאוד זקוק בתקופה הזו לפרנסה", אמר האברך. "בכל פעם שעשיתי את המבחן, התפללתי לקב"ה: 'ריבונו של עולם זכני להתפרנס בהיתר ולא באיסור, בנחת ולא בצער, בדרך של קדושה ולא בדרך של טומאה חלילה'."

והקב"ה ענה לתפילתו באופן שהוא כנגד השכל והטבע, שהרי יש מאות נבחנים, ובכל זאת הוא זכה במשך שלושה חודשים ברציפות! כשמתפללים ומבקשים באמת, יש סיעתא דשמיא נפלאה.

השנה הבאה עלינו לטובה תלויה בקבלות שהאדם מקבל מכיוון שהקבלה היא המפתח לשערי הברכה שבשמיים, וככל שהקבלה יותר חזקה, גם המפתח יותר חזק. לכן, ישתדל כל אחד לקבל שתי קבלות, אחת בחלק של "סור מרע", ואחת בחלק של "עשה טוב".

(שש באמרתך - יום הכיפורים)

שבת שלום וגמר חתימה טובה

לעילוי נשמות: יואב בן מוחא בן סימני, שושנה שירה ח'בי בת אברהם, מיכאל ח'בי בן סעדיה, לזכות אריה ח'בי בן שושנה, טלעת בת טאוס, צדוק בן סעדיה ח'ינדי, ציון נגר בן סעדיה, אסתר תומה בן סעדי, מיטל ודיקלה בנות אסתר וישראל, חנה מנצור בן יוסף, רחל שן בן שולמית, סעדיה בן שלמה, חנינה סספורטס בן קלרה, אופיר בן יצחק, יאיר נגר בן זכריה. הראל בן הדסה, דוד בן פריחה, חיים כלאב בן אסתר, אליעזר בן זולה, ציון בן רחל, אריאל בן זילפה, בנימין בן יהודית, איל בן צדוק, כרמלה בת גורלי, כוכבה בת אורח, אחרון בן חיים, שלמה בן רוזינה ואחרון, רוט יריזל בת יהודית, זכריה בן יפת חסן יעקב, שושנה שמעון בת ישראל, שושנה קמר בת עזרא.

לרפואת: נוי בת חילה, חנה בת סיון-שרה שפירנצ, רונית בת זאבה, מארק בן רחל, אילן בן רומית, שושנה בת מזל, אסתר בת מרים, ליאת בת אסתר, מאיר רפאל בן מסעודה, שירן בת אלינה, נעמי בת אורלי, צבי כהן בן אמירה.

להצלחת ורפואת עם ישראל ולעילוי כל נשמות ישראל.